

ning for virksomheden. Også rent regnskabsmæssige dispositioner, som f.eks. af-, ned- og opskrivninger af aktiver samt renteberegninger, anses som transaktioner. Andre eksempler på transaktioner er køb og salg, lønafregninger, konstaterede tab på debitorer, likvide bevægelser, optagelse af lån og indfrielse af gæld. Også skattemæssige dispositioner kan være transaktioner. Bestemmelsen må ses i lyset af kravet om transaktionsspor i forslaget § 8, stk. 1, hvorefter alle regnskabs poster skal kunne opløses i registreringer, der skal kunne følges til regnskabet.

Ændringer i stamdata, f.eks. ansættelsesforhold for ansatte, kreditoroplysninger m.v., anses ikke i sig selv for transaktioner, der skal registreres. Imidlertid kan ændringer i disse oplysninger indebære, at den bogføringspligtige skal ændre sin systembeskrivelse efter § 14.

Forslaget hindrer ikke, at registreringerne foretages fra en terminal i udlandet, blot regnskabsmaterialet - herunder beskrivelser af registreringssystemet - opbevares i Danmark og er tilgængeligt her. Se dog forslaget § 12, som tillader opbevaring af dele af regnskabsmaterialet i udlandet.

Transaktioner skal registreres i bogføringen snarest muligt, efter at de forhold, der er grund til registreringerne, foreligger, jf. forslaget § 1, 2. pkt.

Forslagets stk. 1, 3. pkt., giver mulighed for, at f.eks. mindre torvesalgspadser ikke skal registrere hver eneste salgstransaktion, men kan opføre salget indirekte, når dagen er omme. Denne særrregel er derfor en præcisering af, at registreringer skal foretages under hensyn til virksomhedens art og omfang, jf. også forslaget § 6.

På tilsvarende måde tilsiger udtrykket »art og omfang« i forslaget § 6, at f.eks. købs- og salgstransaktioner i visse tilfælde kan registreres på betalingstidspunktet, jf. også den nugældende bogføringsbekendtgørelses § 6, stk. 2. Dette er især aktuelt i virksomheder, hvor der er kort tid mellem køb/salg og selve betalingen. Vælger den bogføringspligtige denne metode for registrering af købs- og salgstransaktioner, skal metoden benyttes konsekvent, så det sikres, at alle transaktioner af samme art registreres efter samme mønster.

Registreringsmetoden skal efter forslaget § 7, stk. 2, sikre den tidsmæssigt kronologiske rækkefølge i registreringerne. Disse skal henvise til de tilhørende bilag og indeholde oplysninger om f.eks. registreringsdatoen, der i mange situationer - typisk ved varesalg - vil svare til transaktionsdatoen. Denne skal altid fremgå af bilaget, jf. forslaget § 9.

Registreringer kan foregå alene på baggrund af elektronisk overførte data, f.eks. hvis virksomheden benytter EDI (Electronic Data Interchange: elektronisk data udveksling). Desuden kan registreringer foregå automatisk, f.eks. ved rentetilskrivning og momsregning. Her stilles dog store krav til virksomhedens datasikkerhed, fordi der skal være sikkerhed for, at kun transaktioner med baggrund i virkeligheden registreres. Herunder må det sikres, at uvedkommende ikke kan tilføre systemerne data, som fører til ukorrekte registreringer. Dette vil navnlig være nødvendigt i åbne netværk, hvor virksomhedens bogføringssystemer f.eks. er tilsluttet internettet.

Kravet i § 14 om beskrivelse af bogføringssystemerne skal sikre, at f.eks. revisor, offentlige myndigheder og naturligvis virksomhedens ledelse uden vanskeligheder kan danne sig et indtryk af systemernes funktionalitet, kontrolsystemer m.v. Herudfra kan revisor tilrettelægge sin revision på en hensigtsmæssig måde.

Virksomheden skal efter forslaget § 7, stk. 3, løbende foretage afstemninger af f.eks. likvide beholdninger for at sikre sig, at bogføringen er aktuel og at der ikke foreligger transaktioner, som endnu ikke er registreret. Kravet om at tilrettelægge og udføre bogføringen i overensstemmelse med virksomhedens art og omfang indebærer, at hyppigheden i beholdningsafstemningerne vil variere fra virksomhed til virksomhed.

Forslagets § 7, stk. 4, foreskriver, at registreringer kan foretages i danske kroner, i euro eller i en relevant fremmed valuta. Langt de fleste virksomheder vil nok vælge at bogføre i danske kroner, men efter indførelse af ØMU i langt de fleste EU-medlemslande fra 1. januar 1999 forventes det, at det for mange, navnlig større virksomheder vil være nærliggende at bogføre i euro. Man behøver ikke at påvise, at euro er »relevant valuta« for at kunne bogføre i denne. Skift i bogføringsmønt kan som hovedregel kun ske ved et regnskabsårs begyndelse. Det er således kun muligt inde i regnskabsåret at skifte til bogføring i en anden mønt, hvis denne er blevet relevant, f.eks. fordi hovedparten af transaktionerne på grund af koncernetablering skifter til den anden valuta. Dette gælder også ved skift til bogføring i danske kroner eller euro.

Bogføring i fremmed valuta kan navnlig være relevant for luftfartsselskaber, olieaffinaderier og lignende eller virksomheder, der indgår i udenlandske koncerner. Dette skyldes, at disse virksomheder ofte afholder omkostninger og opnår indtægter i udenlandsk valuta. Afhængigt af hvilket regnskab eller opgørelse bogføringsregistreringerne skal tilgodese på grund af